

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115200727
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4115200727.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., G. XXX/XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/20/2015-77 zo dňa 24. októbra 2016 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 17C/20/2015-128 zo dňa 20. októbra 2020, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy p o t v r d z u j e.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingových úverov spolu s výrokom o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a vec v tejto časti v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.01.2015 domáhal, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037964 a dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037963 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, a určil, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037963 zo dňa 7.12.2013 a zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037964 zo dňa 7.12.2013 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 17.12.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 85500037963 a Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500037964. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500037963 mu bol poskytnutý úver 1.500,- Eur a na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500037964 mu bol poskytnutý úver vo výške 840,- Eur. Nakoľko sa dostal do omeškania so splácaním poskytnutého úveru, žalovaný vyzval jeho zamestnávateľa ŽSR - Mzdová učtáreň, so sídlom Sládkovičova 2, Leopoldov na vykonávanie zrážok zo mzdy. Žalobca uviedol, že dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku, a preto je táto v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj z dôvodu, že sa v neprospech spotrebiteľa odchyľujú od ustanovenia § 551 Občianskeho, ustanovenia § 53 ods. 1 a ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň žiadal, aby súd vyhlásil predmetné úverové zmluvy za neplatné a to z dôvodu, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku predmetných Zmlúv o revolvingovom úvere podkladá aj Rozhodcovské zmluvy č. 8500037963 a č. 8500037964, nakoľko rozhodcovské zmluvy sú podľa ustanovenia § 37 ods. 1 zákona číslo 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka ako neurčitý právny úkon neplatné, ďalej rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovských zmluvách je podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka a žalobca sa nemá možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi

rozhodcovského súdu, a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa ustanovenia §53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň žiadal vydať predbežné opatrenie, ktorým by jeho zamestnávateľovi ŽSR - Mzdová učtáreň, so sídlom Sládkovičova 2, 920 41 Leopoldov, bola uložená povinnosť zdržať sa zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500037963 zo dňa 17.12.2013 ako aj Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy revolvingovom úvere č.8500037964 zo dňa 17.12.2013, a to až do skončenia konania vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok predmetných úverových zmlúv. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, neúčast' ospravedlnil a preto súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti v zmysle § 180 CSP. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že navrhuje aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu a priznal im náhradu trov konania. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovaným uzavrel dve žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a to v ten istý deň dňa 17.12.2013, pričom podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500037963 mu bol poskytnutý úverový limit 1.500 eur a na základe zmluvy číslo 8500037964 mu bol poskytnutý úverový limit vo výške 840 eur. Prvú pôžičku mal splácať po dobu 42 mesiacov vo výške 80,37 eur mesačne, druhú pôžičku mal tiež splácať po dobu 42 mesiacov vo výške 45,01 eur. Ku každej zmluve podpísal sa dohodu o zrážkach zo mzdy. S žalobou sa domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, ďalej sa domáhal určenia, že úrokové sadzby podľa zmluvy sú neplatné. Pri obidvoch zmluvách sú veľmi vysoké úrokové sadzby, pričom v čase poskytovania revolvingového úveru boli omnoho nižšie, tak isto je vysoká aj RPMN. Ďalej sa domáha určenia, že ustanovenie článku 14 Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere s označením sankcie, zmluvná pokuta je neprimerane vysoká. Ďalej uviedol, že k zmluve číslo 860037964 uhradil už čiastku približne 360 eur a k zmluve číslo 850037963 asi 570 eur. Zmluvy, ktoré uzavrel so žalovaným považuje za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko neobsahujú náležitosti, ktoré by v zmysle zákona č. 129/2010 § 9 obsahovať mali, je tam vysoký úrok a nie je uvedené, načo má byť použitá jednotlivá splátka a z toho titulu navrhuje, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037963 zo dňa 17.12.2013 a úverová zmluva číslo 8500037964 zo dňa 17.12.2013 uzavreté medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Zároveň uviedol, že svoj návrh v časti určenia, že rozhodcovská zmluva číslo 8500037963 a číslo 8500037964, ktoré tvoria súčasť zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 16.12.2013 sú neplatné berie späť a žiada, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Žalobca v priebehu pojednávania navrhol pripustiť zmenu petitu tak, aby súd rozhodol o tom, že, dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 č. 8500037964 a dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037963 uzatvorená medzi žalobcom teda mnou a žalovaným je neplatná a že zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500037963 zo dňa 17.12.2013 a úverová zmluva číslo 8500037964 zo dňa 17.12.2013 uzavreté medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

2. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným a dopĺňacím rozsudkom doplňovaným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037964 a dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037963 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

II. Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037963 zo dňa 17.12.2013 a zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037964 zo dňa 17.12.2013 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

III. Žalobcovi sa priznáva plná náhrada trov konania.

IV. Súd konanie o určenie, že rozhodcovská zmluva číslo 8500037963 a číslo 8500037964, ktoré tvoria súčasť zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 16.12.2013 sú neplatné, sa zastavuje.

3. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 17.12.2013 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037963, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úverový limit vo výške 1.500,- eur, splatnom v 42. mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. Zmluvná odmena predstavujúca celkové náklady spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom predstavovala sumu vo výške 3.375,554 eur, RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN 45,94 %. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037963 zo dňa 17.12.2013 mal súd za preukázané, že žalobcovi bola schválená výška úveru 1.500,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov, vo výške mesačnej splátky 80,37 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky 01.02.2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky 01.07. 2017, celková výška úveru 1.500,-2 eur, RPMN úveru 67,35 %, priemernej hodnote RPMN ku dňu podpísania zmluvy 45,94 %; schválená výška revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 80,37eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 70,01 %, úverový limit 1.500,- eur, zmluvná odplata za poskytnutie

úveru 3.374, 54 eur, odplata za poskytnutie služby 215,75 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01% s dátumom nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ 17.12.2013. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 17.12.2013 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037964, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úverový limit vo výške 840,- eur, splatnom v 42. mesačných splátkach vo výške 45,01 eur. Zmluvná odmena predstavujúca celkové náklady spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom predstavovala sumu vo výške 1.890,42 eur, RPMN 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 % a priemerná RPMN 45,94 %. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037964 zo dňa 17.12.2013 mal súd za preukázané, že žalobcovi bola schválená výška úveru 840,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov, vo výške mesačnej splátky 45,01 eur, s dátumom splatnosti prvej splátky 01.02.2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky 01.07.2017, celková výška úveru 840,- eur, RPMN úveru 67,37 %, priemernej hodnote RPMN ku dňu podpísania zmluvy 45,94 %; schválená výška revolvingu 505,54 eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 45,01 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 70,02 %, úverový limit 840,- eur, zmluvná odplata za poskytnutie úveru 1.890,42 eur, odplata za poskytnutie služby 120,58 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,02% s dátumom nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ 17.12.2013. Žalobca so žalovaným spolu s predmetnou zmluvou uzavrel aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č.8500037963, zo dňa 17.12.2013. Podľa bodu II. predmetnej zmluvy sa účastníci konania dohodli, že v zmysle § 551 OZ, k zabezpečeniu pohľadávky uzavreli Dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa a na základe tejto dohody je zamestnávateľ povinný vykonávať v prospech žalovaného zrážky zo mzdy vždy v riadnom výplatnom termíne vo výške 80, 37eur mesačne. Podľa bodu III,. predmetnej zmluvy sa dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka bude zamestnávateľ vykonávať až do doby, než žalovaný oznámi zamestnávateľovi, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe zmluvy sú splatené. Z Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č.8500037964, zo dňa 17.12.2013, ktorú žalobca so žalovaným spolu s predmetnou zmluvou uzavreli, podľa bodu II. predmetnej zmluvy sa účastníci konania dohodli, že v zmysle § 551 OZ, k zabezpečeniu pohľadávky uzavreli Dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadne z iných príjmov, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa a na základe tejto dohody je zamestnávateľ povinný vykonávať v prospech žalovaného zrážky zo mzdy vždy v riadnom výplatnom termíne vo výške 45,01eur mesačne. Podľa bodu III,. predmetnej zmluvy sa dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka bude zamestnávateľ vykonávať až do doby, než žalovaný oznámi zamestnávateľovi, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe zmluvy sú splatené.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 551, § 37, § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4), citované ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 a § 11 ods. 1) ako aj s poukazom na citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z. z. - § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 232 ods. 3), odôvodnil nasledovne:

Čo sa týka prvej časti uplatnenej žalobcom a to určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037964 a dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037963 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná súd uvádza, že zabezpečenie pohľadávok upravuje Občiansky zákonník v ustanoveniach upravujúcich záväzkové právo (ôsma časť, piaty oddiel) a medzi ne patrí zmluvná pokuta, ručenie, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, záložná zmluva, zabezpečovací prevod, zabezpečenie postúpením pohľadávky, zábezpeka a uznanie dlhu. Treba však brať do úvahy, že v prípade spotrebiteľov (ako fyzických osôb, ktoré pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonajú v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti) a spotrebiteľských úverov platí osobitná úprava OZ v spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.), ako aj zákony o ochrane spotrebiteľa a o spotrebiteľských úveroch. zákon č. 102/2014, ktorým bol doplnený zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o § 5a s nadpisom - Zabezpečenie záväzkov spotrebiteľa. Podľa citovaného ustanovenia - § 5a ods. 1: "Neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo b) zmenkou alebo šekom." Ustanovenie nadobudlo účinnosť 01. 05. 2014. Novela obsahuje aj prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. mája 2014 v § 29 b. Podľa neho: "Ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b/ a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014." Novelou bol doplnený aj Občiansky zákonník čl. II zák. č. 102/2014, § 52 ods. 2 bol doplnený o vetu: "Na všetky právne úkony, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú

ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva." Aj v prípade § 5a ods. 1 písm. a/ Zákona o ochrane spotrebiteľa, tak aj v prípade § 52 ods. 2 posledná veta OZ chýbajú prechodné ustanovenia k týmto úpravám. Výkon práv vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V rozpore s dobrými mravmi je výkon takých práv, ktoré sú v hrubom nepomere k právam druhého účastníka právneho vzťahu a zároveň neprimerané k obdobným právam účastníkov obdobných právnych vzťahov, realizovaných v danom čase a mieste. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že strany sporu uzatvorili dňa 16.12.2013 uzatvorili Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500037963 a č. 8500037964, na zabezpečenie pohľadávok žalobcu, ktoré vzniknú zo zmluvy č. 8500037963 a zo zmluvy č. 8500037964 o revolvingovom úvere, ako i na zabezpečenie prípadných všetkých revolvingov poskytnutých žalovaným, príslušenstvom úveru, uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi žalovaného s vymáhaním pohľadávok a prípadnými ďalšími pohľadávkami, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou, dohodu o zrážkach zo mzdy. Na základe tejto dohody bol zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky a to zo Zmluvy č. 8500037964 vo výške 45,01- eur a zo Zmluvy č.850003796 vo výške 80,37 eur a odvádzať ich na bankový účet žalovaného až do doby, kedy žalovaný písomne ohlási, že všetky pohľadávky žalobcu sú splatené. Súd preskúmal obsah Dohôd o zrážkach zo mzdy uzavretých medzi stranami sporu a dospel k záveru, že predmetné dohody neobsahujú poučenie žalobcu o dôsledkoch jej uzavretia a o možnosti ju odmietnuť tak, ako to stanovuje § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a preto je takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy neprípustné. Novelizácia uvedeného zákona vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01. mája 2014 nemá k ustanoveniu § 5a ods. 1 písm. a) prechodné ustanovenie a preto je podľa názoru súdu aplikovateľná aj v danej veci. Ďalej súd poukazuje, že Dohody o zrážkach zo mzdy tak, ako je koncipovaný ich obsah týkajúci sa pohľadávky žalovaného (na zabezpečenie pohľadávok žalovaného, ktoré vzniknú zo zmluvy č. 8500037963 a zo zmluvy č. 8500037964 o revolvingovom úvere, ako i na zabezpečenie prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi (žalobcovi), príslušenstvom úveru, uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi žalovaného s vymáhaním pohľadávok a prípadnými ďalšími pohľadávkami, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou), nespĺňa náležitostí právneho úkonu tak, ako ich stanovuje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, osobitne požiadavku určitosti. Z obsahu dohody nie je zrejme určitá pohľadávka, ktorá má byť Dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená, pričom pohľadávku je možné považovať za dostatočne určitú, keď je vyjadrená peňažnou sumou a právnym dôvodom vzniku. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preto jej v celom rozsahu vyhovel a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037964 a dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037963 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy súd prihliadol z úradnej povinnosti. Dohody o zrážkach zo mzdy č. č. 8500037963 a zo zmluvy č. 8500037964 boli uzatvorené v rozpore s ustanovením § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, neobsahujú poučenie žalobcu o dôsledkoch jej uzavretia a možnosti ju odmietnuť a takéto zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona neprípustné, tiež preto, že je v rozpore s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Predmetné dohody sú v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. (právo žalovaného požadovať od zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok z jeho mzdy až do doby, keď žalovaný písomne oznámi zamestnávateľovi žalobcu, že všetky jeho pohľadávky sú splatené, s tým, že žalobca nemá oprávnenie túto dohodu vypovedať, od nej odstúpiť, ani ju iným spôsobom jednostranne ukončiť). Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 17.12.2013 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037963, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úverový limit vo výške 1.500,- eur, splatnom v 42. mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. Zmluvná odmena predstavujúca celkové náklady spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom predstavovala sumu vo výške 3.375,554 eur, RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN 45,94 %. Zároveň v ten istý deň uzavreli a to dňa 17.12.2013 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. 8500037964, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úverový limit vo výške 840,- eur, splatnom v 42. mesačných splátkach vo výške 45,01 eur. Zmluvná odmena predstavujúca celkové náklady spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom predstavovala sumu vo výške 1.890,42 eur, RPMN 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 % a priemerná RPMN 45,94 % . Čo sa týka druhej časti uplatnenej žalobcom a to určenia ,

že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037963 zo dňa 17.12.2013 a zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037964 zo dňa 7.12.2013 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov uvádza, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a vyššie citované Zmluvy uzavreté medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. V danom prípade súd dospel k záveru, že zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú zmluvami o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to s poukazom na ust. § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov. Predmetné zmluvy neobsahovali všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), preto je úver podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 bezúročný a bezpoplatkov. Ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Výklad a aplikácia citovaných ustanovení zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákon nedodržiava iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy, postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Oboznámením sa s predmetnými zmluvami mal súd za to, že predmetné zmluvy neobsahovali náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 a to písmeno f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej písmeno i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, a písmeno k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. V predmetných zmluvách je nesprávne uvedená výška úroku, nakoľko v tom čase boli úrokové sadzby vo výške 12,95 %, pričom v úverovej zmluve je uvedená úroková sadzba až vo výške 70,01 %, čo je 5,5 násobok viac, než v tom čase poskytovali banky za obdobný úver, čiže ide o absenciu jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Ďalej podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Konečnou splatnosťou sa rozumie konkrétny termín, jeden konkrétny dátum, ku ktorému má byť úver splatný. Takýto dátum v zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach uvedený nie je, absentuje a nakoľko doba trvania úverovej zmluvy, ako aj termín konečnej splatnosti úverovej zmluvy v predmetných zmluvách absentuje a zákon túto absenciu sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj uvedenie výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s presným rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať

spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Neprijateľné z hľadiska spotrebiteľskej ochrany je aj neuviedenie výšky poslednej splátky. Takáto situácia vyvoláva na strane spotrebiteľa neistotu, keď nevie určiť súhrnnú sumu splátok, ktoré má dodávateľovi zaplatiť, čo prehľbuje jeho nerovné postavenie v právnom vzťahu s dodávateľom a môže byť zdrojom svojvôle dodávateľa. Pokiaľ z tohto hľadiska ide o náležitosť predpísanú ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, sa pri uzavretí zmluvy vyčísľujú za predpokladu ich riadneho splácania, keď v čase uzavretia zmluvy nie je možné ani dôvodné zaoberať sa prípadnými sankciami z omeškania. Už len samotné neuviedenie výšky poslednej splátky istiny úrokov a iných poplatkov spôsobuje absenciu náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a teda, že poskytnutý úver je v zmysle ust. § 11 bezúročný a bez poplatkov. Predložené zmluvy o úvere zo dňa 16.12.2013 presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, taktiež bol v zmluve uvedený aj nesprávny úrok z omeškania, v predmetnej zmluve taktiež absentovala doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy. Na základe vyššie uvedeného žalovanému vzniklo právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a to bez úrokov, poplatkov, zmluvných pokút, upomienok. Vzhľadom na skutočnosť, že vo vyššie uvedených úverových zmluvách absentovali podstatné náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), preto je úver podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 súd úverové zmluvy číslo 8500037963 zo dňa 17.12.2013 a zmluva o úvere číslo 8500037964 zo dňa 7.12.2013 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vyhlásil za bezúročnú a bezpoplatkov, pričom má za to, že žalovanému vzniklo právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a to bez úrokov, poplatkov, zmluvných pokút, upomienok a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný, súd žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

5. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalovaný v jeho vyhovujúcich výrokoch a vo výroku o náhrade trov konania (výroky I. - III.) domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby žaloba bola v napadnutom rozsahu zamietnutá alebo aby bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keď ohľadom odvolacích dôvodov poukázal na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. V dôvodoch uviedol to, že napáda postup súdu, ktorý na posudzovanie otázky platnosti dohôd o zrážkach zo mzdy použil ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., keď právna úprava účinná neskôr ako boli dohody uzatvorené nie je aplikovateľná na uvedený právny vzťah, pokiaľ to zákon výslovne neurčuje, ide o princíp zákazu retroaktivity ako princíp materiálneho právneho štátu, keď súd prvej inštancie takýmto spôsobom vo veci nekonal a nepostupoval a uvedený princíp porušil, preto, pokiaľ pre dotknuté ustanovenie chýbalo zákonné zmocnenie jeho použitia, má za to, že dané ustanovenie je možné použiť iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1.5.2014 a teda použitie uvedeného zákonného ustanovenia je v tejto právnej veci neprípustné a vylúčené. V konaní zároveň nebol vykonaný žiadny dôkaz, podľa ktorého by súd mohol vôbec použiť pre rozhodnutie § 37 OZ, rovnako ani tvrdenie o rozpore s § 3 ods. 1 OZ je nenáležité, pretože na skutočnosti, že zrážky zo mzdy sa vykonávajú do splatenia pohľadávky (čo je okrem iného zmyslom dohody o zrážkach zo mzdy) nemožno vidieť nič protiprávne. Čo sa týka toho, že podľa odôvodnenia rozsudku (bod 36) zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaj o ročnej úrokovej sadzbe, z uzavretých zmlúv vyplýva, že výška úrokovej sadzby v zmluve je uvedená a hoci prvoinštančný súd uvádza, že tieto hodnoty sú uvedené v nesprávnej výške, žiadne dôkazy a ani závery, že hodnota úrokovej sadzby je v zmluve uvedená nesprávne, z rozsudku nevyplývajú, keď tvrdí to, že tieto závery sú nesprávnymi, keď za nesprávne považuje aj závery o tom, že zmluvy neobsahujú údaj trvania zmluvy a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože odporujú zmluve. Každá zmluva o revolvingovom úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Logicky preto aj zmluvné dojednania tvoria súčasť zmluvy a z ustanovenia článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva „úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru“. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky pritom vyplýva nielen zo spomenutého splátkového kalendára ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluva teda údaj o konečnej splatnosti úveru obsahuje, tento je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Ako nesprávny a nezákonný napáda aj záver súdu, podľa ktorého zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj/náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko zmluva obsahuje výšku splátky, počet splátok a termín splatnosti, teda aj

náležitost' podľa uvedeného ustanovenia, keď nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. sú výsledkom implementácie Smernice Rady 2008/48 a preto je potrebné pri výklade uvedeného zákona vychádzať z ustanovení Smernice, ktorá má v rámci úniijného práva povahu plnej harmonizácie a preto členské štáty nie sú oprávnené či už legislatívne alebo aplikačne prijímať odchyľne ustanovenia. Výklad uvedeného ustanovenia súdom prvej inštancie predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve uvádzala amortizačná tabuľka, čo považuje za nesprávny záver a dôvod, ktorým súd konštatuje bezúročnosť zmlúv o revolvingovom úvere. Vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu podané nebolo.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, s prihladením na prípustnosť novôt v odvolacom konaní, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti o určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne a v časti o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingových úverov spolu s výrokom o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom tohto sporu je určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037964 a dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.12.2013 číslo 8500037963 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Ďalej určenie, že zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037963 zo dňa 17.12.2013 a zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500037964 zo dňa 17.12.2013 uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca sa tiež domáhal určenia, že rozhodcovské zmluvy číslo 8500037963 a číslo 8500037963, ktoré sú súčasťou revolvingových zmlúv, sú neplatné, na tom skutkovom základe, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500037963 a č. 8500037964, ktoré nadobudli účinnosť dňa 17.12.2013. Žalobca spolu s predmetnými zmluvami uzatváral aj dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 17.12.2013 č. 8500037963 a č. 8500037964, pričom žalovaný namietal neplatnosť uzatvorených dohôd o zrážkach zo mzdy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých revolvingových úverov. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe vyhovel v časti o určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy (I. výrok) a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov (II. výrok). Keďže súd opomenul rozhodnúť o späťvzati žaloby v časti určenia, že rozhodcovská zmluva č. 8500037963 a č. 8500037964, ktoré tvoria súčasť zmlúv o revolvingovom úvere sú neplatné, dopĺňacím rozsudkom č. k. 17C/20/2016-128 zo dňa 20.10.2020 rozhodol, že konanie o určení, že rozhodcovská zmluva č. 8500037963 a číslo 8500037964, ktoré tvoria súčasť zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 16.12.2013 sú neplatné, zastavuje.

8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že sporné dohody o zrážkach zo mzdy neobsahujú poučenie žalobcu o dôsledkoch jej uzavretia a o možnosti ju odmietnuť tak, ako to ustanovuje § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd prvej inštancie v súvislosti s aplikáciou § 5a ods. 1 písm. a) uviedol, že zákon o ochrane spotrebiteľa bol novelizovaný zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1. mája 2014, bez prechodných ustanovení vo vzťahu k § 5a ods. 1 písm. a), a preto bol podľa názoru súdu aplikovateľný aj v danej veci. Ďalej súd poukázal na to, že obsah dohody o zrážkach zo mzdy, tak ako je koncipovaný, nespĺňa náležitosti právneho úkonu tak, ako ich stanovuje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, osobitne požiadavku určitosti. Mal za to, že z obsahu dohody nie je zrejme určitá pohľadávka, ktorá má byť dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená. Vzhľadom na uvedené, súd dospel k záveru, že sporné dohody sú podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné a tiež sú v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Žalovaný namietal, že súd posúdil neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy na základe nesprávnej právnej normy, pretože použitie § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. je v tejto veci vylúčené, pretože dané ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1. mája 2014. Tiež namietal, že v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, podľa ktorého by súd mohol vôbec použiť pre rozhodovanie § 37 Občianskeho zákonníka a nesúhlasil s tvrdením o rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože na skutočnosti, že zrážky zo mzdy sa vykonávajú do splatenia pohľadávky nemožno vidieť nič protiprávne.

10. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené námietky považuje za potrebné vysporiadať sa primárne s aplikáciou § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. na právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pravdepodobne pri aplikácii § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014, podľa ktorého sa ust. § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1350969&f=3>> vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Potom je na základe predmetného rozhodnutia možné konštatovať, že aj § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 01.05.2014 a právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia, sa od ich účinnosti vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

11. Odvolací súd sa však s predmetným záverom súdu prvej inštancie nestotožňuje a súhlasí s názorom žalovaného, že právne predpisy je potrebné vykladať tak, aby boli zachované základné princípy a požiadavky vyplývajúce z Ústavy SR, pričom jedným z nich je princíp materiálneho právneho štátu, ktorý určuje zákaz spätného pôsobenia právnej normy, a preto nie je možné aplikovať § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. retroaktívne, bez toho, aby bola zákonodarcom upravená jeho časová pôsobnosť aj na právne vzťahy pred dňom jeho účinnosti. Zmluvný vzťah sporných strán bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy v čase jeho vzniku.

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy sa však nezakladá len na aplikácii § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z., ale predovšetkým na konštatovaní, že sporné dohody nespĺňajú náležitosti právneho úkonu, tak ako ich stanovuje § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, osobitne požiadavku určitosť.

13. Námietku žalovaného, že nebol vykonaný žiadny dôkaz, podľa ktorého by súd mohol vôbec použiť § 37 Občianskeho zákonníka, považuje za nedôvodnú, pretože zo zápisnice o pojednávaní dňa 24.10.2016 vyplýva, že súd vykonal dokazovanie podľa § 204 CSP, teda oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, pričom vyhodnotenie vykonaných dôkazov a právne posúdenie je vecou súdu.

14. V súvislosti s relevantnými závermi súdu prvej inštancie o neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy odvolací súd poukazuje na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v ktorom zákonodarcu vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.). Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Prihliadajúc na formálne a obsahové náležitosti predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy je odvolací súd toho názoru, že dohody spôsobujú značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody spotrebiteľ musí mať vedomosť, pohľadávku akého druhu a v akej výške dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. V opačnom prípade sa vystavuje tomu, že veriteľ vymôže celú pohľadávku, prostredníctvom zrážok z dlžníkovej mzdy, ktorú by spotrebiteľ nebol povinný zaplatiť pri obligatórnom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ide o neprimerané zvýhodnenie veriteľa v neprospech spotrebiteľa, umožňujúce vymôcť pohľadávku vo výške, ktorá mu neprináleží.

16. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné pre absenciu náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy, pre ktorú platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Predmetné dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená. Vymedzenie výšky pohľadávky v bode I. dohody o zrážkach zo mzdy je neurčité, pretože umožňuje veriteľovi dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť vopred neurčito vymedzenú výšku pohľadávky, keď táto má pozostávať z úveru, vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v čase uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavovať vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho hmotnoprávneho inštitútu). Žalobca nemohol mať v čase uzatvárania sporných dohôd predstavu akú reálnu výšku má pohľadávka veriteľa zabezpečená dohodou o zrážke zo mzdy.

17. V konečnom dôsledku aplikovanie tak významného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorý dodávateľovi umožňuje svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa vo formulárovej zmluve, hodnotí odvolací súd ako zlý úmysel, ktorému nemôže poskytnúť právnu ochranu. Je potrebné si uvedomiť, že dlžník sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojím vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikatelia. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

18. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade. V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26. Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti sporných dohôd o zrážkach zo mzdy a rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti považoval za vecne správne, a preto ho v časti určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Medzi stranami konania nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať právnu úpravu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru z dôvodov, že:

- podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. je v predmetných zmluvách uvedená nesprávna výška úroku, pretože v tom čase boli úrokové sadzby vo výške 12,95 %, pričom v úverovej zmluve je uvedená úroková sadzba až vo výške 70,01 %, čo je 5,5 násobok viac než v tom čase poskytovali banky za obdobný úver,

- podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Konečnou splatnosťou sa rozumie konkrétny termín, jeden konkrétny dátum, ku ktorému má byť úver splatný. Konštatoval, že takýto dátum a aj doba trvania úverovej zmluvy v zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach uvedený nie je.

- podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s presným rozčleneným jednotlivých čiastok. Súd konštatoval, že nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Za neprijateľné považoval aj neuvedenie výšky poslednej splátky.

21. Žalovaný nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, pričom zo zmluvy vyplýva, že uvedený údaj je v nej uvedený a zároveň namietal, že z rozhodnutia žiadne dôkazy a ani závery, že hodnota úrokovej sadzby je v zmluve uvedená nesprávne, nevyplyvajú. Žalovaný tiež nesúhlasil s tým, že zmluva neobsahuje údaj o dobre trvania zmluvy a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára (článok 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní) a z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (článok 7 ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). V súvislosti s dobou trvania zmluvy uviedol, že tá je upravená v článku 9, podľa ktorého sa táto zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaný

namietal, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje výšku splátky (45,01 Eur), počet splátok (42) a termín splatnosti (ku ktorému dňu sa platí - deň v mesiaci, uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy), zmluva tiež obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy), teda obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

22. Vzhľadom na námietky odvolateľa uvádzané v odvolaní bolo úlohou odvolacieho súdu, viazaného dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) preskúmať, či sporné zmluvy o revolvingových úveroch obsahujú namietané náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z.

23. Podľa 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

24. Súd prvej inštancie bol povinný rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

25. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

26. Odvolací súd v posudzovanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle 220 CSP (absentuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia), a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za nepreskúmateľné v takej miere, že došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Je tomu tak z nižšie uvedených dôvodov.

27. Vo vzťahu k prvej preskúmvanej náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je potrebné uviesť, že toto ustanovenie v čase uzatvorenia preskúmvaných úverových zmlúv vyžadovalo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustila od požiadavky uvádzania doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a vyžaduje len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôvodiac, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú

zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“).

28. Vzhľadom na polemiku ohľadne otázky, či je v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať termín konečnej splatnosti úveru, hoci ho smernica 2008/48/ES v čase uzatvorenia nevyžadovala, odvolací súd dáva do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-331-18 zo dňa 5. septembra 2019, kde bol prijatý záver, že vnútroštátnemu súdu prislúcha vykladať vnútroštátne právo, ktoré bolo účinné v čase relevantných skutkových okolností, v danom prípade v deň uzatvorenia dotknutej zmluvy, v čo najväčšej možnej miere a bez toho, aby sa požadoval výklad contra legem, v súlade so smernicou 2008/48, ako ju vykladá rozsudok z 9 novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42, EU:C:2016:842); teda náležitosti zmluvy je potrebné vykladať v súlade so smernicou, aj keď v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo znenie vnútroštátnej právnej úpravy odlišné.

29. Keďže Smernica č. 2008/48 nevyžadovala a ani nevyžaduje uvádzanie termínu konečnej splatnosti, odvolací súd je toho názoru, že je potrebné, aby zo zmluvy bola určito daná doba trvania zmluvy o úvere, pričom dobu trvania spotrebiteľského úveru je potrebné chápať ako celkovú dobu medzi okamihom, kedy je spotrebiteľovi po prvýkrát umožnené úver čerpať, a okamihom, do kedy je spotrebiteľ povinný úver najneskôr splatiť.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, či bola v zmluve v zmysle vyššie uvedenej judikatúry riadne špecifikovaná doba trvania úveru, teda či spotrebiteľ vedel a mohol primeraným spôsobom posúdiť od kedy mu bude umožnené úver čerpať, kedy má byť uhradená prvá splátka, nakoľko od týchto skutočností sa následne odvíjajú ďalšie splátky úveru. Žalovaný odkazuje na zmluvné dojednania, ktoré majú byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a ktoré majú označovať termín konečnej splatnosti a dobu trvania úveru. Rovnako sa žalovaný odvolával na to, že termín konečnej splatnosti úveru je uvedený v oznámení o schválení úveru, a preto sa bude musieť súd prvej inštancie vysporiadať a s týmito námietkami.

31. Vo vzťahu k otázke, či zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným obsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd uvádza, že ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 56/2018, 2 Cdo 235/2017, 6 Cdo 113/2018)

32. Keďže cit. ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky, je potom zrejmé, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezohľadnil uvedené aspekty, a preto bude úlohou súdu prvej inštancie predmetné zmluvy o revolvingových úveroch opätovne preskúmať a vysporiadať sa s námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní.

33. K náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné uviesť, že v zmysle uvedeného ustanovenia musí zmluva obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. V danej veci zmluvy obsahujú uvedenie úrokových sadzieb, avšak súd prvej inštancie má za to, že sú uvedené v nesprávnej výške. Odvolací súd však upozorňuje súd prvej inštancie, že podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je možné sankcionovať spotrebiteľský úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou len v prípade, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Podľa písm. d) cit. ustanovenia, by bolo možné posúdiť spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, ak by v zmluve bola uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd dáva do pozornosti, že § 11 cit. zákona rozlišuje medzi pojmi, keď zmluva nejakú náležitosť neobsahuje a keď je nejaká náležitosť uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Keďže podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dostatočne nevysvetlil, prečo, ak je uvedená v zmluve o revolvingovom úvere výška ročnej úrokovej sadzby, má za to, že zmluva tento údaj neobsahuje (pretože samotné konštatovanie, že je uvedená v nesprávnej výške pre tento záver nepostačuje), bude súd prvej inštancie musieť opätovne zmluvu preskúmať a vysporiadať sa s námietkami žalovaného aj v tejto časti.

34. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingových úverov dostatočne odôvodnené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia revolvingových úverov za bezúročný a bez poplatkov podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP ako aj s

tým súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania (§ 379 písm. a) CSP) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), opätovne posúdi žalobcom uplatnený návrh, pričom sa náležite vypořádava aj s námietkami odvolateľa, osobitne uvedie aké náležitosti vyplývajúce zo Zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve absentujú, pričom pri rozhodovaní bude prihliadať na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ. Rozhodnutie odôvodní zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 220 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

35. Zo všetky zhora uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).